

”Sultenborg Kro” har altid skaffet Føden til Ejerne.

(Randers Dagblad d. 11. august 1953)

Nu er Ejendommen blevet til et Boelsmandssted mellem Vivild og Fjellerup, men Kro-Navnet hænger stadig ved.

Engang for mange Aar siden – saadan fortæller Overleveringerne – kom nogle vejfarende, antagelig Handelsfolk, til Skovgaarde Kro mellem Vivild og Fjellerup for at få noget at spise. De havde før været ude for, at der kun var smaat med Mad, men denne Gang var det helt galt, ikke engang en Taar Vand var at faa – Brønden var udtørret. En af Mændene havde da irriteret sagt: Ja, saa skal Kroen herefterdags ogsaa komme til at hedde Sultenborg Kro!

I dag er der ikke mange, som kender Kroens oprindelige Navn, men skønt det er ca. 75 Aar siden Kroen blev nedlagt, hedder den lille Ejendom, der ligger på stedet stadig Sultenborg Kro. Skiftende Ejere har alle været bedst kendt under Navne som Manden paa Sultenborg Kro eller Kromanden. Den nuværende Ejer, C h r. R a s m u s s e n, som har boet der i 19 Aar og kom fra Hammelegnen fortæller, at han boede der i flere Aar, før man kendte hans rigtige Navn.

Ægteparret Rasmussen er netop disse Dage fyldt 60 Aar, Fru Rasmussen i Søndags, og det var Meddelelserne om disse Fødselsdage i Forbindelse med den lidt ejendommelige Adresse, der foranledigede, at Rander Dagblad opsøgte dem.

Livlige Markeder.

Da vi kommer helt fra en anden Egn, kender vi jo ikke alverden til Kroens Historie, fortæller Rasmussen, men indtil for faa Aar tilbage, boede der rundt om flere gamle Folk, som kunde huske og har fortalt et og andet.

Kroen blev oprettet i 1712 og laa antagelig dengang paa samme sted som Bygningerne nu. Senere blev der bygget et Hus ovre paa den anden Side af Vejen. Her blev Kroen flyttet over, og her var ogsaa Købmandshandel. Der holdtes to store aarlige Markeder, hvor Folk kom til langvejs fra med deres Kreaturer, Heste, hjemmespundne Garn, vævede Stoffer, Træarbejder og hvad de ellers kunde have af Husflid og den Slags at Sælge.

Disse markeder skal i øvrigt have været ret livlige. Særlig var "Grenaakonerne", som solgte Tøj og Garn, ikke skønne at komme til, naar de havde kigget for dybt i Glasset – og det havde de i Reglen ret tidligt paa Eftermiddagen. Saa blev der let Slagsmaal og Ballade. Dem skulde der handles med om Formiddagen.

- Der er vel ikke meget tilbage af de oprindelige Bygninger?

- Nej det er sikkert kun Soklerne, der er de samme. Udhuset er vel ikke mere end godt et halvt Hundrede Aar, og Stuehuset har vi bygget for en halv Snes Aar siden. Da vi brækkede det gamle ned, gik vi og rodede og ledte baade oppe og ned for at finde et eller andet, der kunde fortælle om Krotiden, men ikke en Smule fandt vi.

- De lod Dem ikke afskrække af Navnet, da De købte?

- Hæ-nej, ler Rasmussen. Den Mægler der annoncerede Ejendommen til Salg i Randers Dagblad, var jo speget nok. Der var ikke noget om Sultenborg. Det fik jeg først at vide, da jeg i Allingaabro spurgte om Vej hertil. Da jeg saa havde set Stedet og faaet Lyst til at købe, maatte jeg jo hjem til Thorsø og fortælle Mutter, at nu kunde hun blive Krokone paa Sultenborg Kro.

- Jeg var bestemt ikke glad for at flytte hertil, indskyder Fru Hansine Rasmussen, men nu kunde jeg ikke tænke mig at flytte fra Egnen igen. Lad det saa hedde Sultenborg, vi har da faaet Føden og er godt tilfreds!

Materialerne brugt til en ny Kro i Vivild.

En tidligere ejer af Ejendommen, den nu 87-aarige Fru Hanne Pedersen i Lystrup, kan huske, da der var Kro i Sultenborg. Jeg var vel 12-13 Aar, da Bevillingen blev flyttet til Vivild – ja og Kroen med, altsaa Bygningerne, fortæller Hanne Pedersen. Jo, dem rev de saamænd ned og brugte Materialerne til den nye Kro i Vivild. Men Navnet fulgte ikke med. Dengang tænkte jeg ikke paa, at jeg senere skulde gaa hen og blive Kone paa "Sultenborg Kro". Min Mand og jeg flyttede dertil i – ja det maa have været i 1889, og jeg boede der i 36 Aar. Jeg kan tydeligt huske de store Markeder. Vi kom dertil fra Vivild, og det var en stor Oplevelse. Der kom ogsaa Folk fra Grenaa, Fjellerup, Nørager, ja og meget længere borte fra. Der blev handlet og byttet Varer, og mange Penge blev omsat. Jeg husker, at mens vi senere boede der, og vi var jo ikke de første, fandt vi i Jorden mange 10 Ører og Smaating, som var tabt, og Jordstykket ved Siden af, hvor Kroen laa, var gennemgødet – der havde Markedspladsen været.

Den sidste Ejer tog Bygningerne med sig!

- Der maa have været mange Kroejere i de næsten 170 Aar?

- Jeg har ladet mig fortælle, at der i alt har været 13 – og den trettende var den værste, for han tog hele Kroen med sig, da han rejste. Ham husker jeg, han hed Jacobsen, og han blev altsaa den første Ejer af Vivild Kro. Andre kender jeg vist ikke af Navn – jo Nr. 12 hed vel Jensen, og han flyttede til Mariager til Postgaarden.